

ARANYOSVIDÉK

Torda-Aranyosmegye közigazgatási, közgazdasági, társadalmi, szépirodalmi s a torda-aranyosmegyei tan. testület hivatalos lapja. — Megjelenik minden szombaton.

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre	4 frt. (8 korona)
Fél évre	2 frt. (4 korona)
Negyed évre	1 frt (2 korona)
Papoknak és tanítóknak egész évre 2 frt.	

FELELŐS SZERKESZTŐ: Nagy Albert.

Kiadó laptulajdonosok:
NAGY OLIVER, ÉS TÁRSAI.
Szerkesztőség: Jókai-utca 72. sz. Kiadóhivatal: Megyeház.

Kéziratokat nem adunk vissza.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez intézendők.

A pénzküldemények pedig a kiadóhivatalhoz.

HIRDETESEK DIJA:

Egész oldal	20 frt
Fél oldal	10 frt
Egy negyed oldal	5 frt
Egy nyolczad oldal	2 frt 50 kr
Egy tizenhatod oldal	1 frt 25 kr
Reklamsora	20 kr

Pünkösti hangulat.

Annak a szép és dicsőséges napnak történetét, melynek emlékünnepe a piros pünköst derűjével holnap reánk hajnalodik, mindenki tudja, még az iskolás gyermekek is. Lapunk iránya és terjedelme nem igényli és nem engedi, hogy a szentlélek elküldésének mistikus leírását a bibliából reprodukáljuk. Jelen sorainkat inkább a keresztyén egyház tényleges megtestesülésének historiai igazságával akarjuk kapcsolatba hozni. Ezért van, hogy az első pünköst eseményeinek történetéből az a kimagasló mozzanat ragadja meg lelkünket, midőn Péter — apostoltársainak kíséretében — megjelenik Jeruzsálemnek piacán s ott szónoklatának hatalmával, ajkainak elragadóan bűbajos zenéjével, az evangéliumnak örök igazságaival oly meggyőző beszédet mond, hogy menten háromezer lélek keresztkedett meg s esküdt fel arra a zászlóra, melynek jelszava a Krisztus evangéliuma volt. Mily felséges pünkösti hangulata lehetett annak a sokaságnak!

Hát a mai kornak vannak-e ily pünkösti pillanatai?! E kérdésre azok, kik az egyház, a haza, a társadalom mai arczatát mindig és mindenben a pessimizmus szemüvegén nézik, az elkeseredésnek kiáltó hangján azt felelik, hogy korunk nélküli a Pétereket is, a háromezer pünkösti hangulatát is.

Igaz, hogy mindenütt és mindenben vannak hiányok, de vétenénk korunk haladása, hite, humanizmusa és hazafisága ellen, ha a pessimizmus jajkiáltásainak ajkunkon viszhangot adnánk.

Mert a mai időknek is, a multnak is megvannak itt és amott a pünkösti hangulat pillanatai és szép tényei. Csak visszakelek gondolnunk az elmúlt esztendő millenáris fényére s a nemzeti öröm és lelkesedés ezer tényére. Csak számba kell venni a honfui kegyelet és lojalitás cselekedeteit és nagy alkotásait. Csak nem kell szemet hunynunk az igazi államférfiak fáradozásai előtt. Csak Klónak ujjmutatása mellett szálljunk vissza hazánk és nemzetünk sok viharán, roppant küzdelmein a mult idők régióiba. Csak idézzük fel lelkünk előtt a honvédelem és kultura sikereit és áldásait. Csak legyünk a mult és jelen megítélésében igazságosak s kétségbevonhatatlanul látni fogjuk hazánk multjában és jelenében a *honszerelem pünkösti hangulatának* és lelkesedésének fényes pillanatait.

A minden téren, minden irányban működő társulatok és egyletek, melyek a nyomor enyhítésében, a könnyek törölgetésében keresik hivatásukat; a menházak; a rongyos egyletek; a nők csoportosulása az ellágyítottak védelmére és ápolására; az árva és szeretett házak; az erkölcsnemesítő társulatok; a javító intézetek; mind-mind a *társadalom pünkösti hangulatának* ragyogó bizonyágtételei.

A városokban és vármegyék különböző pontjain a kórházak, a hülyék és vakok intézetei, a siketnémák felkarolása, avagy nem a *könyörület pünkösti hangulatának* kifejezői-e?

Nem a humanizmus örök diadalának hirdetői-e? A kultura roppant haladása, a felvilágosodás csudálatos fénye, az irodalom ereje és lendülete,

a sajtó nagy ereje, a közintézetek felvirágzása, a hivatalos világ kötelesség tudása: vajjon nem a *közügy-szeretlet pünkösti hangulatának* szimbolumai-e?

Hát a hitnek, az egyháznak, a vallásnak, a hivek seregének, az örökélet utáni törekvésnek ne volnának pünkösti pillanatai?! Van, bőven van itt közönyösség, latitudinarizmus, templomkerülés, Istenkáromlás, felekezeti gyűlölség; de ha látom, hogy a gyülekezet megromladozott temploma helyett az áldozatkészség harmad napra újra épít; ha látom, hogy a hivek seregéből elő áll egy nő s egy harangot öntött saját költségén; alapítványt tesz a másik Sion utainak egyengetésére s áldozatot hoz az ur asztalára; ha látom, hogy a szentünnepen Sionnak utai nem sirnak, mert vannak, kik azon járjanak; ha látom, hogy az egyházi szónok korunk hamis iránya daczára is nem a kongó falaknak, hanem a hivek egész seregének hirdetheti az evangélium ígét, nem tagadhatom le azt az igazságot, hogy a *hitnek, az egyháznak, a vallásnak, a hivek seregének, az örökélet utáni törekvésnek* is vannak még ma is pünkösti háromezerei, vannak lelkes hangulatai.

Itt és amott tehát a honszerelem, a társadalom, a könyörület, a közügy-szeretlet, a humanizmus és hit ma is ünnepe pünkösti hangulattal. S hogy e hangulat diadala a jövő időkben még nagyobb, még dicsőségesebb lehessen, ott a hol tér és mód nyílik, üldöznünk kell a proletár hazug honszerelmet; nyesegetnünk a társadalmi élet és felfogás hamis kinövéseit, vadhajtásait; kevesbitni a farizeizmussal kevert könyörületet; tiszta-

kezüvé tenni a közügy-szeretlet; egyetemlegessé a humanizmust s döntögetni a válaszfalakat társadalomban és nemzetiségben, s elfojtani a türelmetlenséggel és bigottsággal körülzárt hitet és szabad folyást engedni a hitszabadságnak s egyéni meggyőződésnek.

Óh, akkor mennyi és mily szép diadalai lesznek az emberi szív pünkösti hangulatának!

Tőlünk függ, hogy az emberiség életében minél többször ismétlődjék az első pünköst lelkesedése s örök időkre szóló győzedelme.

Simó János,
unitárius lelkész.

Megyénk tavaszi közgyűlése.

(Vége.)

A különböző törvényhatósági átiratok tárgyalása során megyénk közgyűlése hasonló szellemű felirattal pártolni határozta: Sopronvármegye közönségének a m. kir. pénzügyminiszter urhoz intézett azon feliratát, melyben kérelmeztetik, hogy az 1875. évi XXIX. t. cz. 5. §, d) pontjának és illetve az 1893. évi IV. t. cz. 14. §-ának ama kedvezménye, melyszerint az állami tisztviselők magasabb illetménybe lépés esetén 30% szolgálati díjjal megrótt fizetésük után a szolgálati díj befizetésének ideje alatt IV. oszt. kereseti adót nem fizetnek — a megyei tisztviselőkre és alkalmazottakra is kiterjesztessék; Zemplénvármegyének egy magyar gr. kath. püspökség felállítására iránt az országgyűléshez, Nyitra-megyének a közegészségügyi szolgálat államosítása tárgyában a kormányhoz, Szabolcsvármegyének az államvasutakon való kedvezményes utazás előnyeinek a megyei kórházi tisztviselőkre és a rendezett taná-

Az „Aranyosvidék” tárczája.

Levél a Szerkesztőhöz.

Mélyen tisztelt Uram!

Ön egy tárczára való kéziratot kér és nagy szerénnyel azt a megjegyzést fűzi hozzá, hogy szent ígéretet tesz, miszerint *alkalmatlankodása utolsó* lesz ez évben.

Eh, Uram a szerénység is néha vétek (vagy legalább is vétség), ha tulságba megy!

Miért lenne az utolsó és miért végeznék be mi ily korán a hosszú évet?...

Hát nem tartozom-e én — legalább lélekben — még most is Önökhöz és nem gondolja-e, hogy minden felém szálló hang, mely szülte földemről leng felém, mindig az édes visszaemlékezés örömeivel tölti be lelkemet?

Igen Uram! Az fájna nekem épen, ha elfeledve létezésemet, elfeledve nevemet, még tudomással se bírnának arról, hogy ott születtem a szép Aranyos partján.

Ott születtem és oda tartozik lelkemnek fele. Az *otthon* és *itt* között oszlik meg minden gondolatom és ép oly boldognak érzem magamat, ha valamit tehetek szülőtte földemért, mint mikor kedves székeimért munkállok.

Azt nem vehetik rossz néven, hogy munkásságomat itt fejem ki legfőképp. Itt, a hol itthon, jóbarátot, őszinte szeretetet, becsülést találtam és ahol engem nem néznek — többé idegennek.

Jöttem és egy kincses bánya nyílt meg előttem, egy bánya, a székely sajátos népelet, melyet sem én, sem az utánnam következők nem fognak kiaknázni. Végtelen gazdag ér áll rendelkezésemre, melynek csak parányi részit dolgozhatom fel ily kevés erővel, mint az enyém, és mégis mily kincseket gyűjtök össze. Nem dolgozom nagy apparátussal, (nagy képűködéssel) szerényen, ugyszólva házilag működöm és mégis mindennap újabb, meg újabb kincsek kerülnek a felszínre.

Mióta a népeletet így a közelben tanulmányozom, értem meg csak annak minden szépségét. Mennyi poézis! Mennyi egyszerű, szép, szívhez szóló dolgok! Mert én nem a műveletlen munkást, hanem az őseim keresem a népben, nem a szocializmust, hanem a költészetet és nem nézem ellenségnek, hanem felebarátomnak, kiből megvan az anyag arra, hogy *minden* lehessen.

Talán egy népfaj sem tartotta meg annyira ősi szokásait, mint a székely. Sajátos tájszólásait, öltözködését, szokásait, intézményeit, ősi hagyományaihoz hiven őrzi ma is, és csak annyit enged letörölni belőlük, a mennyit a nyugati kultura befo-

lyása s gyorshaladásu állami intézményeink szigoruan mogkövetelnek.

Kutatásaim néha csodálatos leleteket hoznak felszínre, én gyűjtöm szorgalmasan azon hittel, hogy némi szolgálatot teszek hazámnak és az irodalomnak, melynek én is egyik szerény munkása vagyok.

A székelynép poetikus nép és fájdalom, örömet dalba önti. Itt a Nyárad és Maros mentén vagy az égbe nyúló hegyek lábainál születik a dal és ritkán van falu, melynek ne lenne lantossza.

Nagyobb események, égi jelek, vig vagy szomorú szerelmi históriák éneken kerülnek a nép ajkára és néha igazán bámulatot keltő poézis van bennök.

A mi vidékünknek Kibédi Domokos Ferencz a poétája s a „verses nótá”-it (így nevezi a népet) úgy szólva kapkodják kezeiből.

Maga írja — ez egyszerű földmives székely — és Váshelyt kinyomatván maga árulja vásárok alkalmával 5—10 krért.

És mondhatom, hogy a mai kor realis poétái, azok a nagyhangú, s rettenetes öntelt és hirnevet *kierőszakolt* urak nem bírnak ekkora olvasó közönséggel, mint a mi egyszerű dalmokunk.

Soh'se nyomatthat annyit, hogy abból egy példány a nyakán maradjon.

(Hány hirneves ember megirigyelhetné ezt a dicsőséget tőle.)

Nyáron leteszi a tollat és kapát-kaszát

veszen a kezébe s ha a költészet isten-asszonya ilyenkor végig simítja puha kezével a munkától izzadt homlokát, dalba önti ki lelke sugallatát, lelke melegét.

Igy teremnek a népdalok itt a Nyárad mentén.

Domokos Ferencz inkább a balladákat és leíró költeményeket kultiválja.

Minden nagyobb esemény megragadja lelkét és pár nap alatt megszületik a „verses nótá”, melyet már alig vár közönsége.

Itt küldök egyet mutatoul, melyet egy csendőrhöz írt, kit utközben megölték, míg a pénzes postát, melyet a szerencsétlen ember kísért, kiraboltak.

„Hallottad-e, hogy Pálfalván mi történt?
Szegény csendőrt más pénzért megölték.
Vérét vették, mint a fogoly madárnak,
Háromszéki Butyka Imre zsandárnak.

Hét órákor még Korondon jól ivott,
Nyolcz órákor piros vére kiesordult,
Piros vére kiesordult a nagy hóba.
Maga pedig ráesett az utdombra.

Vele volt még a gyáva posta-kocsis
Ki tut hogyha él talán még mostan is.
De ha Butyka tudta volna elején,
Meg nem ölte volna őt úgy tiz legény.”

Egy szerencsétlen apát, kinek három

esu városok polpármestereire és tisztviselőire leendő kiterjesztése tárgyában a bel- és kereskedelemügyi miniszter urakhoz, és Vasvármegyének a megyei tisztviselők, segéd és kezelő személyzet fizetéseinek és mellék illetményeinek méltányos telemelése, az állami hivatalnokok fizetéseivel való arányosítása és országszerte egyöntetűvé tétele tárgyában a belügyminiszter urhoz intézett feliratát — ezen utóbbi felíratra hozott határozatában kimondván közgyűlés azt is, miszerint felterjesztésében kérelmezni fogja, hogy a megye által élvezett állami javadalmazás lehetőleg már a jövő évi állam költségvetés során oly összegre emeltessék, hogy abban a megfelelő fizetés emelések folytán előálló kiadási többlet is fedezetet találjon, — ugyszintén hasonszerű felíratot határozta pártolni Hunyadvármegyének a kereskedelemügyi miniszter urhoz intézett feliratát, a melyben kérelmeztetik, hogy az államvasuton való kedvezményes utazás előnyeiben részesüljenek a közigazgatási bizottság azon tagjai is, a kik nem tisztviselők.

Előterjesztetett a vármegyei államjavalmazásról szerkesztett 1896. évi számadás, melyből kitűnik, hogy a bevétel tett 65,846 frt 66 krt, (melyből államjavalmazás volt 64,101 frt 24 kr) kiadás volt ezzel szemben 65,745 frt 96 kr, (melyből a megyei tisztviselők és szolgák bére tett 56,500 frt 11 krt.) A számadás jóváhagyás végett felterjesztetni határozatott a belügyminiszter urhoz.

Olvastatott a megye alispánjának négy új körjegyzőség rendszeresítését tárgyzó előterjesztése. E négy új körjegyzőség pedig lenne: a *sinfalvi*, Sinfalva és Mészkö községgel, a *lupsai* — Lupsa és Szászavincza községgel; a *n-oklói*, N.-Oklós, Vidaly, Lunka, Runk és Lunkalarga községekkel és a *r-egresi* — R.-Egres, Magyarórság és Hagymás községekkel. Az előterjesztésben indítványozva van továbbá, hogy a céljának jobban megfelelő közigazgatási beosztásra tekintettel az aljárjai járásból N.-Oklos, Runk és Lunka-Larga kiszakítván, azok a toroczkói járásba olvasztassanak be. Közgyűlés az alispáni előterjesztést egész terjedelemben elfogadta; mielőbb azonban ezen határozat a belügyminiszter urhoz megerősítés végett felterjesztetnék, mint közérdekű határozat a megye területén közhírré fog tétetni, utasítván közgyűlés által alispán, hogy ennek megtörténte után a 4 új körjegyzőség rendszeresítését és az aljárjai járásból kiszakítani tervbe vett három községnek a toroczkói járásba beolvastatását tárgyzó határozatát aztán terjessze fel, kérve egyúttal miniszter urat arra

is, hogy a négy új körjegyzőség szervezése esetére állami anyakönyvvezetés díja címén kilátásba helyezett 3097 frt 28 krt kiutalványozni méltóztassék.

Előterjesztetett Felvincz város több lakosa által tett az iránti kérés, hogy Felvincz városa nagy községgé alakíttassék át. Közgyűlés a kérést és a városi képviselőtestületi határozatot azon kéréssel határozta a belügyminiszter urhoz felterjesztetni, hogy a nagy községgé leendő átalakítást elrendelni méltóztassék.

Közgyűlés helybenhagyta Harasztos község képviselő testületének egy gazdasági ismétlő iskola létesítése érdekében hozott határozatát.

Előterjesztettek Topánfalva, Csertés, Bisztra, Alsó- és Felső-Vidra és Ponorel községeknek azon határozatait, melyekkel egy 1000 frt javadalmazással ellátott körorvosi állás rendszeresítése mondatott ki. Közgyűlés ezen határozatokat sanctionálta, ugyszintén megerősíteni határozta Alsó- és Felső-Szolcsva községeknek a mezőgazdasági ismétlő iskolák felállítására tárgyában hozott határozatait.

A tordai tanács által közvetlenül a belügyminiszterhez intézett s onnan a megyei közgyűlés elébe leendő előterjesztés végett leküldött husvágatási illeték ügyre vonatkozólag, közgyűlés szavazattöbbséggel az ügyiratokat azon kéréssel határozta ismét felterjesztetni, hogy a minden darab után 2 frt 10 krtban eddig megállapított husvágatási illeték szedhetése iránti jogosultság a város részére további 10 évig biztosíttassék.

Olvastatott gr. Bethlen Géza vármegyének főispánjának, a megyei állandó népnevelési bizottság szervezése tárgyában az alispánhoz intézett felhívása, a mely bizottságnak célja lenne: a megye területén levő bármely elemi népiskola és kisdudorvó intézetet, — általában a 3—15 éves gyermekek hazafias irányu nevelését és oktatását érdeklő ügyek előmozdítása. Közgyűlés a felhívást áttétetni határozta alispánhoz, hogy a kir. tanfelügyelő véleményének meghallgatásával a közgyűléshez terjesszen be annak idejében javaslatot.

Elfogadtatott a megyei és községi utak befásításáról és a községi faiskolákról alkotott szabályrendeleti tervezet, a mely megerősítés végett fölfog terjesztetni a kereskedelemügyi miniszterhez.

Az alispán előterjesztése alapján a topánfalvi kir. adóhivatal területére vonatkozólag, a bányaadó kivétő bizottságba megválasztottak rendes tagoknak: Tomutza Vazul és Dancs János; póttagoknak: dr. Sulutz Sándor és Kirtop Vazul.

Előterjesztetik a közokt. ügyi miniszter urnak azon leirata, melyben köszönetét fejezi ki a vármegye közönségének az ezredéves orsz. kiállításra a toroczkói házban kiállított néprajzi tárgyaknak a nemzeti múzeum részére ajándékképpen való átengedéseért —, az alispáni előterjesztés alapján pedig a közgyűlés köszönetét határozta kifejezni több takarékpénztárnak a megyei új kórház alapjára történt adományokért. Így a tordai takarékpénztár adományozott 200 frt, a vármegyei takarékpénztár 100 frtot és a m.-ludasi takarékpénztár 70 frtot.

Az előterjesztett keblü ügyek közül még kiemelem Szemerai Gyula és társainak az Alsó- és Felső-Szentmihályfalva községek egyesítése tárgyában hozott községi képviselő testületi határozatok ellen beadott fellebbezést. Közgyűlés tekintettel arra, miszerint ezen két községnek egyesítését a közigazgatási szempontok is igényelik, s másfelől az egyesítés által az adminisztráció is olcsóbbá fog tétetni: felterjesztést határozott intézni a belügyminiszter urhoz, kérve abban, hogy ezen egyesítést a jelzett körülményekre tekintettel elrendelni méltóztassék.

Volt több tisztviselői választás is, így a tordai járás főszolgabírájává megválasztott Szemerai Gyula; II-ik aljegyzővé választott dr. Betegh Jenő és III-ik aljegyzővé Gál Jenő, — szolgabírák lettek Ferenczi Jenő és Erdélyi Elemér, kiktől a hivatalos eskü azonnal be is vétetett.

Megegyi főszámvevő által előterjesztettek az összes megyei múlt évi számadások, melyeket közgyűlés az állandó választmány véleménye értelmében elfogadott.

Végül megemlítem, miszerint közgyűlés Barla Domokos megyei főpénztárnok részére — indokolt kérés alapján — három havi szabadság időt engedélyezett.

A közgyűlés — az alispán éljenzése mellett — d. u. 5 órakor ért végett.

A végtárgyalási teremből.

— A takarékpénztári 1662 frt ellopásának ügye —

Az 1896. év március hó 16-án történt, hogy a tordai takarékpénztár helyiségéből — nem sokkal a pénztári tisztviselők eltávoztása után — délutáni egy és két óra között ismeretlen tettes ellopott 1500 frtot és a mellett még az egyes tisztviselők asztala fiokjából is magához vett 162 frtot. A megtörtént bűnügyi eset akkor, a mint mondani szokták — „nagy port ver fel”, — s találgatni kezdették: vajon ki lehet az a merész bűnös, a ki fényes nappal ilyen bűnös cselekvény elkövetésére vetemedett. A sanda gyanu — igen természetesen — a pénztári tisztviselőknek a pénztári helyiségéből történt eltávoztása után ottan hátra maradt Solichon Gusztáv szolgát vette célba, a ki az ellene irányuló gyanu alapján a kir. törvényszék által le is lett tartoztatva — rövid ideig.

Mielőtt ezen lopás ügyében megtartott végtárgyalás rövid ismertetésére térnék át, lássuk: miképpen történt meg a meglehetősen nagy összegű pénznek az ellopása.

A takarékpénztárnak ezen a napon (t. i. márcz. hó 16-án) 5000 frtot kellett Kolozsvarra az osztrák-magyar fiokbanknak elküldeni; miután pedig csak 2000 frtja volt a takaréknak pappír pénzben, ezen összeget külön bepakolva, azon utasítással küldötte el Solichontól a póstára: kérdezze meg, ha vajlon a többi összeget fölveszik-e olyan időben, hogy az még a délutáni póstával továbbítható legyen rendeltetési helyére. A póstáról a szolga azon értesítést hozta, hogyha a többi pénz is délutáni 2 óráig a póstára vitetik, az is továbbíthatni fog a délutáni 1/2 órakor induló póstával. Ezen értesítés következtében a három ezer frt ezüst (korona és tallér) pénz hat darab zsacszkoba helyeztetvén (mindegyikbe 500—500 frt) egy kis deszka ládába tétetett be, a mely leszegesztett és pecsétekkel látott el. Az így elkészített pénzes láda aztán azon utasítással hagyatott künn a pénztári helyiségben, hogy azt Solichon még két

óra előtt vigye el a póstára. A pénzt. tisztviselők mindjárt délutáni egy óra után eltávoztak, hátramaradván a nevezett hivatali szolga, a ki ablakokat nyitott, sepet, s azután ő maga is — az előbb eltávoztott tisztviselők után 6—8 perc mulva — szintén eltávozott ebédre. Az Amberboj Miklós segédei (Illa János és Tucsek Ferencz) látták is őt a pénztári helyiség felől jönni d. u. 1/2 órakor, anélkül, hogy valami gyanus tárgynak a vitelét észlelték volna nálla. Solichon haza ment, megebédelt, ebéd után rövid ideig ledőlt diványjára ujságot olvasni, — s a mikor d. u. 2 óra közeledtével sietett vissza a pénztárba egy felkért egyénnél, a kivel a pénzes ládát a póstára akarta elvinni, és a pénztári helyiség vasajtóját kinyitotta: megrémülve kellett tapasztalnia, hogy a láda föl van szakítva. Sietett azonnal a bűnesetet Timbus Albert igazgatónak tudomására adni, a ki több tisztviselő társával a pénztári helyiségben megjelenve, constataltatott, hogy a kis ládából a 6 csomag közül hiányzik 3 csomag és az asztal fiokokból is el van lopva összesen 162 frt.

Ki tehát a bűnös? erre a kérdésre világosságot deríteni és a bűnösre kimérni a büntetést — ezért tartott meg a közönség nagy érdeklődése mellett f. hó 28. és 29-én a tordai kir. törvényszéknél a végtárgyalás.

Nem akarok ezen hosszas végtárgyalás részletes ismertetésére vállalkozni; legyen elég csak a bizonyítási eljárás befejezése után következett vád és védbeszédre kiterjeszkedni, megismertetvén végül a hozott bűnügyi ítélet resultatúmat.

A vádhatóság képviselőjében Ujvárosi Miklós kir. alügyész tetjesztette elő vád beszédét, a melyben az elkövetett tényre támaszkodva, jogosnak látszó gyanukok alapján következtet vádolt bűnösségre. Felhozva, hogy más senki nem tudhatott arról, hogy a pénztári helyiségben pénz marad hátra, egyedül csak Solichon vádolt, és csak ő tudhatta azt, hogy ezen pénz nem tétetett vissza a Vertheim szekrénybe; — csak ő tudhatott arról is, hogy a tisztviselők asztalfájába pénz van. Egy más körülményre is mutat reá vádló, hogy t. i. miután rövid idő állott rendelkezésre, ha más idegen és nem a vádolt követi el a lopást: bizonyára a ládának nem a sokkal nehezebb munkával járó fenekét, hanem a czimmel állatott tetejét bontotta volna fel; de az ügyész vádbeszéde szerint a vádolt bűnösségét igazolja az, hogy ő a fenekét törte fel a ládának, hogy a csimírral ellátott felső rész sértetlenül maradjon, gondolva, miszerint sikerül a ládát újra helyre hozni és azt póstára adni az abban meghagyott pénzzel egygyütt. Gyanus körülménynek tünteti fel a vádhatóság, hogy a feltörés helyén vérnyomok voltak láthatók, és vádolt letartoztatását követő másod nap az orvosok által konstátálva lett, hogy vádolt keze megvan sértve, mely sérülés a szakértői szamle alapján „48 órán belül keletkezhetett.” Terhelő körülmény gyanánt van bemutatva, hogy a kir. alügyész által egyedül bűnösnek tartott vádolt a tény elkövetésével Kis János fogadost és nejét gyanusítja, kiknek pedig a tény elkövetése előtt már éppen a meglopott takarékpénztárban 1000 frt betétjük volt. Végül kir. közvádó kéri a kir. törvényszéket, miszerint azon körülményt, hogy vádolt a végtárgyalás folyama alatt sirásra fakadt, ne vegye számításba a vádolt előnyére, mert a vádhatóság meggyőződése szerint a sirás jelen esetben csak is a vádlottra nehezéző bűnös cselekedet miatti szegyenérzetből és nem más forrásból eredhetett. Mindezekre tekintettel kéri a kir. tszéket, hogy vádolt Solichon Gusztávot a btk. 333 §-ba ütköző, a btk. 334, 336 §-sai szerint minősülő és a 340, 341 §-sai szerint büntetendő lópás bűntényében bűnösnek mondja ki, elítélve őt a bűnvádi költségek hordozásában is, a melyek azokban vagyontalanság miatt felhajthatatlanoknak lennének nyilvánítandók.

Dr. Bogdányf Lajos védő ügyvéd tar-

gyermekét rabolta el a kéllehetetlen sors így vigasztal:

„Oh ti, kiket nagy bu, nagy fájdalom ére,
Borultatok a hű természet ölébe!
Oh, ha értenétek ti a természetet,
Mennyi vigasztalást nyújtana tinéktek:

Oh, csak értenétek a virág beszédit.
Fel élesztené az szívetek reményit!
A virág azt mondja: Én is elhervadtam,
De a kikelekedéstől új életre kaptam.

Oh, csak értenétek, mit a patak cseveg,
Felvidulna tőle elborult lelketek!
A patak azt mondja: — Jég borította engem,
De a napsugártól újra melegekedtem.

Oh, csak értenétek az éj tiszta fényét,
Felderítne újra lelketek reményét!
Az éj azt ragyogja: — Setét elborította,
De a hajnal reám újra fényt árasztta.

Oh ha értenétek, hogy csillag betűkkel,
Isten a kék égbe mily szökat íra fel!
Ki újra tavaszt küld minden hervadásra,
És új hajnalat virraszt sötét éjszakára.

Ki felolvasztotta a kis patak jegét,
Ki fényes betűkkel írta be az egét.
Vagyha megértitek mit a patak cseveg,
O reá bizzátok minden keserveteket.
Mert hogya értitek természet beszédit,
Elmulasztja akkor szívetek keservit.

Igy dalol az egyszerű természet dalnoka és én annyi költészetet találok benne, hogy féltő gonddal gyűjtöm, dédelgetem őket, mint a fősvény a hozzá vetődött kincseket.

Csak annyiban különbözöm a fősvénytől, hogy nem tartom magamnak, hanem oda kölcsönzöm mindazoknak, kik az egyszerű, keresetlen szépet szeretik.

És ma már — hihetlen de úgy van — mind többen és többen vannak (a modern realiztikus irány daczára) kik szeretik és főképp akik megértik a dalt, mely az egyszerű nép szívében fakad.

Irhat-e szebben kedvesének, mint az a székely lány, ki a katona legénynek küldi levelét:

„Fehér lilommal irok én levelet,
Piros rózsá levélével szép tiszta örömet.
Neked küldöm rózsám kis arany darázstól,
Meg ne csipjen vigyázz mérges fullánkjaival.

Az ilyen levél természetesen nem hollandi merített papírra, finom király-tintával van megírva, hanem a kalendáriamból kitépett lapra, nagy, kusza, egymásra dülő betűkkel és a zsidótól egy tojásért vett „kopertába” dugva. De ott van benne a leány meleg szerető szíve, a mily nagyon hiányzik most modern kisasszonyainknál.

És most Isten Önökkel! Bevégezem egy kissé igen hosszúra nyúlt levelem, a melyben kis mutatóványt küldök abból, a mivel én itt, az új otthonban töltöm napjaim, és a miért sokat nem vagyok képes írni Önöknek.

De mikor idom van, higgye meg tisztelt Szerkesztő Ur, sehová sem irok szívesebben, mint az Ön lapjába.

Azért hát ez évre még nem veszünk bucsut!

Harmath Lujza.

totta meg meg ezek után rövid és hatásos védbeszédet, a melyben meggyőzőleg kimutatta, miszerint azalatt a rövid idő alatt a mennyi eltelt vádlottnak a pénztári tisztviselőnek eltávózása után a pénztári helyiségben léte alatt, a bűntényt elkövetnie lehetetlen volt, hiszen — mondotta védő — ellehet-e azt képzeln, hogy valaki 6—8 perc alatt ablakokat nyisson ki, seperjen, azután pénzes ládat törjön fel, nem csak, de az asztal fiokokból is összeszedje az ottan elzárva levő pénzt? A közbíróknak arra az állítására, hogy vádlottnál lévén a a pénztári helyiség kulcsai, — csakis ő lehetett a tolvaj — védő laconicus rövidséggel válaszolja: de behatolhatott más idegen is alkulcsal. A vérfoltok czimén emelt vádra vonatkozólag védő ügyvéd szintén röviden válaszol, hogy t. i. ezek a vérfoltok a ládának a pénz betételekor történt leszegzésekor is támadhattak s akkor is támadtak — mondja védő ügyvéd. A közbíró azon érvére pedig — a melyet ő a vádlott bűnössége mellett hozott fel — hogy más idegen nem tudhatta, hogy a pénztári tisztviselő asztalfiokjába is van pénz — védő szintén röviden veti ellen: hogyne tudhatott volna, hiszen naponként nagyon sokan fordultak meg a pénzt. helyiségben idegenek is, a kik szintén láthatták, hogy az asztalfiokokba is kerül be pénz. Végül hatással hivatkozott védő ügyvéd vádlott viselkedésére is, a melyet szintén meggyőző argumentum gyanánt mutatott fel vádlott bűntelensége igazolásául, hogy t. i. egyik tanu (Marosán) azt valja, hogy a mikor a pénztári helyiségbe mentek, a pénzt a póstára viendők, az ajtot nyitva találták; vádlott pedig határozottan állítja, hogy az bevolt zárva, azt tehát ő nyitotta ki. Védő ügyvéd védbeszédét — miután kéri védenézének a fölmentését — egy olasz írótól idézett következő mondással zárta be: „Inkább engedjünk száz bűnt futni, mintsem hogy egy ártatlant elítéljünk...”

A kir. törvényszék, — beható tanácskozás után — vádlottat a vád és következményei terhe alól bizonyítékok elégtelensége czimén fölmentette, — a mely fölmentő ítélet ellen közbíró fellebbezést jelentett be.

Heti hírek.

Sok és boldog pünköszt ünnepeket kívánunk lapunk t. olvasóinak!...

A felvinczi árviz. Bizony nagyon is igaznak bizonyult be jelenleg a mondás: adtál uram esőt, de nincs köszönet benne. Igen, az egész május hónapban ritka nap volt az, a mikor nem nyitak meg az ég csatornái, bőséges mértékben öntvén magukból az „áldást” a már ugyis eléggé megázott földre. Majnem minden nap kijutott az esőből, nem kis bosszuságára a gazdának, a ki a gazdai teendőnek végzésében e miatt akadályozva lévén, nem kis hátra maradást szenvedett. Ezen gyakori „áldás”-ban való részesülésnek köszönheti megyénkben is akárhány határrész, ha az jelenleg viz alatt van, elpusztulván telyesen a gabona vetések. Mult hó 31-én szintén sötét felhők gomolyogtak az egen, a melyek különösen a déli irányban mutatkoztak veszélyesebb jellegűeknek. Várhattuk tehát újra az eső megérkezését, de arra még sem számítottunk, hogy ezek a sötéten gomolygó felhők akkora veszélyt rejtenek magukban különösen Felvincz várossára nézve. Mert mi történt? a jelzett nap éjszakáján megeredt az eső, jobban mondva: beállott egy felhő szakadás M.-Décsé, Inakfalva és a szomszédos községek határán, a mely a rendes körülmények között alig észrevehető kicsiny *Létom patakát* annyira megnövesztette — a különböző irányban jövő áradatnak is az oda terelése által, — hogy az romboló és pusztító jelleget öltött magára. E patak Felvincz várossa közvetlen közelében folyik el, — a romboló és pusztító áradat tehát az éjféli sötét órákban Felvincz felé tört magának utat, hogy vandal munkáját ottan hajtsa

végre: akkor, a mikor a békés lakók aluszának csendes álmukat. Az ellenséges indultat megérkezett sebes áradat zugása — igen természetesen — fölriasztotta a lakókat álmaikból, menekedve ki a merre csak tudott, hátra hagyva mindent azon reményben, hogy a megérkezett vízáradás veszélye mégsem lehet tulságos nagy. És a mint a következők megmutatta: bizony a veszély tulságos nagy volt; mert az áradat az utjában talált lakóházakat, gazdasági épületeket mind elsodorta, ugyannyira, hogy akárhány háznak a nyoma sem maradt meg; másokból csak egy-két fal mered az égnek, vagy — a hol az áradat ereje nem volt éppen nagy — az egész ház összeomlott, maga alá temetve a házban levő eszközöket, és ahoz tartozó fölszereléseket, befedvén aztán jó vastagon iszappal és kötőrmelékkel. Az elpusztult lakóházak száma hatvan, tehát Felvincznek majdnem $\frac{1}{4}$ -e lett telyesen tönkre! A rombolásnak és pusztulásnak olyan megrázó képe tárult fel a veszély elmúlása után a szemlélő előtt, a mely a legelfásultabbnak is könnyet lett volna képes facsarni szemeiből. A katasztrófa a többek között negyvennégy embert telyesen megfosztott mindenüktől, úgy hogy nem volt másnap mit egyenek, — s ha a veszély hírére azonnal kiszállott dr. Betegeh Miklós alispán nem nyújtotta volna a szerencsétlenek számára azt a pillanatnyi segélyt, a mely ilyen szerencsétlen állapotban mindig az istenben való bizodalom megerősödését is munkáló jótétemény gyanánt jelentkezik: bizony ama szerencsétleneknek talán még az se volna mit egyenek. Mert ugyanis vármegyénk alispánja a hir vétele után nyomban kiszállott a helyszínére a mérnökkel, a vármegyei és a Torda városi orvossal esetleges műszaki és netaláni mentési eseteken azonnal segíthetni — magával vive a pillanatnyi segély gyűjtáshoz szükséges összeget, a melyből élelmi szerek vásároltatván: a lakosságrol ennél fogva adott körülmények között kellőleg gondoskodva van. Ez alkalommal a vármegye alispánja megnyugvással tapasztalta, hogy a közigazgatási tisztviselők a szükséges összes intézkedéseket megtették. A kár — csak hozzávetőleg is számítva azt — 70—80 ezer frtra tehető. Megemlítjük, hogy a vízáradásnak két ember is áldozata lett, a kiket az áradat — nem lévén képesek ideje korán menekülniök — magával sodort. Hogy azon helyeken is, a hol a víz átrohant, a míg Felvinczig megérkezett, minő károkat okozhatott: csak ezután lesz konstátálva; azt azonban már most jelezhetjük, hogy az állampénztár is kárt szenvedett ezen eset alkalmából, a mennyiben M.-Décsénél az Enyed felől jövő teher vonat négy kocsija a gépezettel együtt az iszapha került bele, miután a vízáradat a vasuti töltést átszakítva, a vasuton való közlekedést ezen a ponton lehetetlenné tette. A Felvincz várossát ért nagy szerencsétlenség alkalmából legyen szabad azon hitünknek adni kifejezést, hogy a szerencsétlenek szomorú sorsa bizonyára megfog hatni mindenkit, a kiből érő szív van s ez érő szívben részvét lakozik. Ezekre a nemesen érő szivekre apellálunk tehát, a midőn felhívjuk a nagy közönséget a felvinczi árvízkárosultak részére törtéendő adakozásra. Lapunk szívesen közvetíti illető helyére a hozzá beküldött adományokat.

Vizrombolás Tordán. A Tordán keresztül vonuló „Rákos pataka” a nagy esőzés miatt f. hó 1-én éjszaka annyira megnőtt, hogy a patak mellett levő kertekből több helyt jókora darabot szakított le, átjáró pallókat vitt el, hidakat rongált meg, s nagyban munkált közre, hogy az Aranyos közelében levő vágóhid épülete is elsodortassék, a mely munkájában azonban nagy segítségre talált a megnőtt Aranyosban, a mely a ligetet is egészen elöntötte.

Katonai javastatok. Fejérváry Géza s a Bánffy-kabinet, a melynek ő honvédelmi minisztere, oly katonai javaslatok beterjesztéséhez nyerték meg ő Felsége legmagasabb hozzájárulását, a melyek a m. kir. honvédségnek fejlesztésére, jövőjére,

tisztianyagára nézve megmérhetlen fontos ságuak. Az első törvényjavaslat a közös hadsereg nevelő és tisztiképző intézeteinél magyar ifjak részére százharmincz új alapítványi helyet létesít. Eddig százhusz ifjút nevelt az állam, ezentul kétszázötvenet, a reáliskolákban és a hadapródiskolákban a közös hadsereg számára. A másik törvényjavaslat, a honvéd nevelő-intézetekről, a Ludovika-akadémiát reformálja, hogy a mely idáig voltaképen csak katonai főreáliskola volt, valóságos tisztiakadémiává legyen, melyben középiskolát végzett, tizenhét évet betöltött növendékeket, vagy a honvéd főreáliskolában kitanult ifjakat tényleges tisztekké képezik ki. Három évi folyamán minden évben száz magyar fiu kerül ki innét hadnagyi rangban. Fölállitnak egy honvéd főreáliskolát százötven növendékre, tizen-négýéves, négy középiskolát végzett ifjak számára három évi tanfolyammal évenként ötven növendék fölvetelével. Fölállitnak azontul két honvéd-hadapródiskolát, mindegyiket négyszáz növendékre, négy évi tanfolyammal. Ezekből évenként kétszáz tiszthelyettes kerülhet ki. E javaslatokkal reformáljuk és végleg megszilárdítjuk a honvédséget s belevisszük egyuttal a magyar befolyást, a nemzeti eszmét a közös hadseregbe is.

Velits Sámuel, tordai gyógy-szerész, hosszas betegség után f. hó 4-én meghalt. A 71 évet megért férfiú életében a hivatásával járó teendőknél kívül, mint városi és megyei bizottsági tag a közügy terén is tevékeny szerepet töltött volt be, szíven hordozván különösen városunk kulturális és közgazdasági érdekeit. Benne tehát társadalmunk egy ügybuzgó munkás férfiut vesztett el, a ki méltó lett arra, hogy emlékét sokáig megőrizzük szívünkben. Halálát az elhunynak, a nagyszámu rokonság mellett, hátramaradt özvegye és már célt ért négy gyermeke gyászolja. Temetése f. hó 6-án fog megtörténni, Legyen könnyű a föld a kiszenvetett porok felett!

„A közöny elől menekülnünk kell.” A Szalkay Lajos színgazgató által kiadott színlapról olvastuk le ezt a kifakadást, a melyben quasi vád van oda dobva a tordai közönség elébe: nem pártoltad velünk szemben a színészetet. Ha nem lett volna fölvilágosítva a bérletek szerzése végett Tordára küldött titkára a Szalkay színtársulatának arról, hogy tekintettel különösen a mostoha gazdasági viszonyokra, a jelenlegi időszak egyáltalán nem alkalmas, még egy oly kitűnő színtársulatnak sem a szereplésre. mint a milyenek mondják a Szalkay színtársulatát: akkor még értenők a nagy reményekkel eltelt színtársulatot ért csalódás miatti szokatlan kifakadást; de a mikor a figyelmeztetés megtörtént és a társulat ennnek daczára is jónak látta próbát tenni városunban: ekkor ezt a színlapon való kifakadást telyesen indokolatlannak kell kijelentenünk. De talán ez a „közöny” mégsem lehetett egy olyan szikla, a melyet a *pártolás hulláma* egy általán ne érintett volna; hiszen a mult vasárnap is a „közöny”-nek ezt a kemény szikláját ez a hullám egészen elsodorta — gyönyörűségére a színészeknek. Az lehet hogy a tordai működéshez kötött reményei e színtársulatnak talán nem valosultak meg akkora mértékben, a mely a színtársulatot telyesen kielégítette volna; de azt — ezek daczára is — kimerjük mondani, hogy a közönségünk részéről megnyilatkozott pártolás mégsem volt oly kicsiny, hogy az elől — a „közöny” okából — mint az ürgének az árviz elől — „menekülniök” kellene.

Dálnoki Gaál Jenő, Torda-Aranyosvármegye aljegyzője, Dálnoki Gaál Elek, magyar-kályáni nagybirtokos fia, f. hó 6-án tartja eljegyzését Dálnoki Gaál Albert, mezőszilvási nagybirtokos leányával, Emmával.

Halálozás. Szentkirályi Gyula m.-pagocsai, m. kooki és m.-rúcsi nagybirtokos, virilis, közig. bizottsági tag f. hó 3-án m.-pagocsán typhuszban meghalt. A

48 évet ért férfiú, a ki Torda-Aranyos vármegye egykori főjegyzője Szentkirályi Gábornak volt a fia, két tekintélyes családnak volt oszlópa s megyéjében vezérferfiui szerepet töltött be. Nyugodjék csendesen!

Tüntetés a budapesti vigszínházban. A vigszínház igazgatója 5 estére terjedő engedélyt adott a bécsi német színészeknek a vigszínházban leendő előadásra. Az első német színelőadás f. hó 1-én volt, de oly nagymérvű tüntetés mellett folyt le, hogy a német színészek a második még nagyobb zaj és tombolás mellett lefolyt előadás után nem éreztek többé magukban kedvet folytatni magyar színpadon az előadást. A tüntetés kezdetben abból állott, hogy az összes megjelent szereplőket tapssal fogadták. Azután megkezdődött az irtozatos füttyölés, pisszegés, láрма, kiabálás.

Eljegyzés. Józan Miklós toroczkói unitárius lelkész a napokban váltott jegyet Kisbéri Hatul Etelkával. Szerencsét kívánunk a köendő szép frigyhez.

Meghívó. Az 1894. évi márczius hó 19-én (egy Tordán létesítendő ipartestületi ügyben) tartott értekezlet tagjait folyó év június 13-án tartandó beszámoló értekezletre Torda város tanácskozási termébe délután $\frac{1}{2}$ órára összehívja a kiküldött bizottság. Az értekezlet tárgyát képezik: a) „Ipar” czimű értekezés felolvasása a bizottság megbízottja által. b) Papp László előadása az ipartörvény és ezzel kapcsolatos ipartügyekről s az ipartestületek hasznairól. c) Beszámolás az ipartestület alakítása körül eljárat dolgokról. d) Indítványok: nézetek előadása.

Meghívok. „A Tordai Daloskör” folyó évi június hó 7-én, kedvezőtlen idő esetén 13-án a „Széchenyi-ligetben” saját pénztára javára zártkörű nyári tánczvigalmat rendez. Kezdeté délután 6 órakor. Belépti-díj: Személyenként 50 krajczár, gyermekjegy 20 krajczár. — Az „Aranyos-gyeresi önk. tűzoltó-egylet” saját pénztára javára a „Vasuti vendéglő” kerti helyiségében, kedvezőtlen idő esetén a vendéglő termében, 1897. évi június hó 7-én zártkörű tánczvigalmat rendez. Belépti-díj: Személyenként 80 krajczár. Kezdeté délután 6 órakor.

Halálozás. Biluska Antal kereskedő, életének 60-ik, boldog házasságának 14-ik évében, folyó 1897. év június 1-én reggeli 5 órakor, szívszélhűdés következtében hirtelen elhalt. Hült tetemei folyó hó 3-án d. u. 3 órakor helyeztetek örök nyugalomra; halhatatlan lelkéért pedig az engesztelő szentmise áldozat folyó hó 4-én d. e. 10 órakor a helybeli plébánia templomban mutattatott be az Egek Urának.

IRODALOM.

„Az Unitárius szószék” czimű millenárius nagy diszmunkát, a melyet Simó János, sepsi-köröspataki lelkész szerkesztett, annak idejében a protestaris sajtó is meleg rokonszenyvel és elismeréssel ismertette és nem ok nélkül, mert ezen kedvezőleg fogadott munkának minden egygyes lapját a szabad vizsgáldóság és kutatásnak azon szelleme lengi át, a mely a vallásos igazság ellenállhatatlan ereje s a mely termékenyítőleg képes hatni mindenkinek lelkére. A vallásos érzés melegen átszűrte eszmék és gondolatok teszik továbbá ezen könyvben felvett tárgyakat azzá, a minők ké az tenni akarta annak kitűnő szerkesztője: mindenki számára felekezeti különbség nélkül élvezetes olvasmánya. A munka most már 2 frt 80 kr eredeti ár helyett 2 frt 20 krért kapható annak szerkesztőjénél, a ki azt a pénzt előleges beküldése esetén, portómentesen fogja megküldeni.

Az Olcsó Könyvtár új sorozata. A Gyulai Pál szerkesztette kitűnő vállalat új, olcsó folyamából, ismét néhány értékes kötet látott világot. A 321—22. szám Kochanovszky, a kitűnő orosz elbeszélőnek egy poetikus, bájos elbeszélését foglalja magában, melyet Szeretett czimmel Timkó Iván jól fordított magyarra. A 323—25. sz. Poole János klasszikus vigjátékát, a Pry Pál közli, melynek mesteri fordítása még a bol-

dogult Csiky Gergely munkája; a kotnyeles angol története olvasva is pompásan mulattat. A 326. szám Andersen örökségének egy nagyoknak és kicsinyeknek egyaránt élvezhető kötete: Képeskönyv képek nélkül. A további öt szám a magyar drámairodalom két sokat említett irodalomtörténeti nevezetességű terméke; a 327—29. szám ugyanis Gombos Imre romantikus szomorujátékát, az Esküvést nyújtja, míg a 329—31. szám Szentjóni Szabó László eredeti és sok tekintetben ma is értékes Mátyás királyát, Pulszky Ferencz becses történelmi essayje a Martinovics és társai (332. szám) szépen és alaposan megírt voltával kitűnően szolgálja az irodalmi oktatásnál segédkönyvül minden rendű ifjúságunknak. A 337—338. számok Forster-Arnold Florence tollából egyetlen teljes életrajzát közlik Deák Ferencznek az angol történetírás mélyreható, széles látókörű szellemével hatolva be a nagy államférfiu alkotásaiba. Végül a 338—40. szám Besenyei Györgynek pompás és bizony ma is akármelyik színpadunkon elkelhető vigjátékát, a Philosophust közlik, melyhez Gyulai irt tájékoztató és a szerző irodalomtörténeti érdemeit méltató bevezetőt. Ha még megemlítjük, hogy az új sorozat egy-egy száma 10 kr, szívesen ajánljuk a pártolásra érdemes vállalatot.

Osztálysorsjegyeket árusít

és

osztálysorsjegy-társaságok átalakítását
elvallalja

„A Torda-Aranyosvármegyei Takarékpénztár”

TORDÁN, (főtér.)

Az osztálysorsjegyek főelárusító helye.

Hivatalos rész.

Sz. 1495—1897.

Pályázati hirdetmény.

A Torda-Aranyosmegye felvinczi járásába bekebelezett Hidas, Csáko és Örményes községekből Hidas székhellyel csoportosított új közigyezségben körjegyzői állás betöltéséért ezennel pályázatot nyitok.

Javadalmazás lesz 590 frt, melyből 400 frt fizetés, 190 frt mellékjuttatások.

Ezenkívül, mint kinevezendő állami anyakönyvvezető a megfelelő tiszteletdíjban fog részesülni.

Megjegyeztetik, mikép ezen körjegyzőség részére aljegyzői állomás van szervezve, a ki egyuttal helyettes anyakönyvvezető.

Felhivatlak pályázni kívánók, mikép szabályszerűen felszerelt folyamodványukat, folyó évi június hó 16-ika d. e. 12 óráig multhatatlanul adják be, — azután beadandó kérvények tekinteten kívül fognak hagyatni.

A választás Hidas községében másnap, azaz június hó 17-én d. e. 10 órakor fog megtartatni.

Felvinczen, 1897. évi május hó 25-én.

Mészáros István, főszolgabíró.

539. számhoz.

á. 1897.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú kereskedelemügyi m. kir. miniszter nr. az 1897. évi május hó 14-én kelt 19077. számú rendeletével a nagyváradi kolozsvár-brassói állami közut 183—185. kmtr. szakaszán levő partvédőmű helyreállítását 2263 frt 03 kr összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok kivitelének biztosítása céljából, az 1897. évi június hó 19-ik napjának d. e. 10 órájára a tordai m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatlak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó zárt ajánlataikat a kintűzött nap d. e. 10 órájára a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

Az ajánlathoz az általános feltételekben előírt, az engedélyezett költségösszeg 5%-ának megfelelő bantpénz csatolandó és az ajánlatban az árendés, vagy áremelés százalékban teendő ki.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

M. kir. államépítészeti hivatal.

Torda, 1897. május 29.

Alacs Zoltán, kir. főmérnök.

530. számhoz.

á. 1897.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú vallás- és közoktatásügyi miniszter ur 1897. évi május hó 15-én kelt 8687. sz. rendeletével az új-tordai áll. elemi iskola kibővítése és átalakítási munkálatait 4531 frt 30 kr összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok kivitelének biztosítása céljából az 1897. évi június hó 19-ik napjának d. e. 10 órájára a tordai m. kir. államépítészeti hivatal helyiségeiben tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni ahajtok felhivatlak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó zárt ajánlataikat a kintűzött nap d. e. 10 órájára a nevezett hivatalhoz annyival is inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

Az ajánlathoz az általános feltételekben előírt, az engedélyezett költségösszeg 5%-ának megfelelő bantpénz csatolandó és az ajánlatban az árendés, vagy áremelés százalékban teendő ki.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

M. kir. államépítészeti hivatal.

Torda, 1897. május 29.

Alacs Zoltán, kir. főmérnök.

Sz 658—1896.

vk.

Arverési hirdetmény.

Alólirott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-sa értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti II. ker. kir. járásbírószág 1895. évi 44,325. számú végzése következtében Dr. Vincze Ignác ügyvéd által képviselt Sigel és t. cég javára Varga Mór ellen 67 frt 90 kr s j. r. erejéig 1896. évi január hó 23-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján le és felülfoglalt és 369 frt 50 kr-ra becsült házi butorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a tordai kir. jbiróság 767—1897. számú végzése folytán 35 forint 18 kr hátralék tőkekövetelés és járulékaik erejéig Tordán, alperes lakásán leendő eszközzésére 1897. évi jun. 12. napjának d. u. 2 órája határidőül kintűzetik, és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Tordán, 1897. május 21.

G. Germán János, kir. bírósági végreh.

Sz. 7411—1896.

tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A tordai kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kolozsvári takarékpénztár hitelbank részvénytársaság, dr. Deák Albert kolozsvári ügyvéd által képviselt végrehajtónak, Simon Ábrahám pusztasz.-tkirályi lakos végrehajtást szenvedő ellen 400 frt tőke, ennek 1895. évi november hó 1-ső napjától számítandó 8% kamatai az esedékessé vált kamatrészek után a kifizetés napjáig járó 8% késedelmi kamatok 50 frt eddigi és 10 frt ezennel megállapított

árverési kérés költségei követelésének kielégítése végett az árverést az 1881. évi LX. t. cz. 144., 146. §-ai értelmében tekintettel a 156. §-a és a tordai kir. törvényszék, tordai kir. jbiróság területén fekvő Pusztasz.-Szt.-Király községi 3. sz. tljkvben foglalt Simon Ábrahám tulajdonát képező időközben Iléa Anna tulajdonába átment 1., 2., 3., 4., 9. rsza. foglalt 16 $\frac{1}{2}$, 17 $\frac{1}{2}$, 18 $\frac{1}{2}$, 19 $\frac{1}{2}$, 174 $\frac{1}{2}$, 181 $\frac{1}{2}$, 182 $\frac{1}{2}$, 183 $\frac{1}{2}$, 228 $\frac{1}{2}$, 343 $\frac{1}{2}$, hrsz. kert, szántó és kaszáló részekből álló ingatlanok egy ketöd ($\frac{1}{2}$) részére 114 frt, továbbá az 5., 6., 7. 8. r. 398 $\frac{1}{2}$, 401 $\frac{1}{2}$, 404 $\frac{1}{2}$, 430 $\frac{1}{2}$ hrsz. szántó részekből álló ingatlanoknak Simon Ábrahámról időközben az Iléa Gacsicza tulajdoni jutalékára volt osztatlan ($\frac{1}{2}$) egykettő részére 100 frt, továbbá a pusztasz.-tkirályi községi 62. sz. tljkvben A+1. rsza. foglalt 147 $\frac{1}{2}$ hrsz. Simon Ábrahám tlkvi tulajdonát képező egész erdő ingatlanra 1140 frt, összesen 1354 frt, ezennel megállapított kikiáltási árban, az ingatlanoknak rendszámmentes részletekben s illetve együttesen való árverés alá bocsátása mellett ezennel elrendeli.

Az árverés megtartásának határideje, 1897. évi június 28. napján d. e. 10 órára Pusztasz.-Szentkirály községbe tüzetik ki, a mikor a fent körülírt ingatlanok a legtöbbet ígérőnek a kikiáltási áron alól is eladatnak.

Árverelni szándékozók tartoznak az ingatlanok kikiáltási árának 10—10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez az árverés megkezdése előtt letenni.

A kir. telekkönyvi hatóság.

Tordán, 1896. okt. 20.

Dr. Bocz Vilmos, kir. törv. bíró.

Sz. 4389—1897.

tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A tordai kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a tordai népbank szövetkezet dr. Bogdánfy Lajos tordai ügyvéd által képviselt végrehajtónak Székely Csutak Lajos tordai lakos végrehajtást szenvedő elleni 300 frt tőke és járulékaik jelesen a tőkének 1889. évi november hó 13 napjától számítandó 8% kamatai 30 frt 90 eddigi 4 frt jelenlegi árverési kérés és a még fölmerülendő költségek követelésének kielégítése végett az árverést az 1881. évi LX. t.-cz. 144. 146. §-ai értelmében Székely Csutak Lajos végrehajtást szenvedőnek a tordai kir. törvényszék a tordai kir. jbiróság területén fekvő Torda városi 2293 sz. tljkvben A+1 rsz. alatt foglalt 1480. 1481. hrsz faház és kertből álló egész ingatlanra összesen 603 frt kikiáltási árban elrendeltetik.

Az árverés megtartásának helye és ideje

An szerencsém t. czimednek becses tudomására hozni, hogy Tordán, főtér 46. sz. (ref. leányiskola épület) alatt, folyó év május hó 29-én egy korszerűleg berendezett és jéggel ellátott

hus, szalonna, különleges hentesárúüzletet

nyitottam és azon naptól kezdve mindennap friss és legjobb minőségű marha, borjú, sertés, annak idején bárány és juh hus, továbbá mindenféle hentes-árú, főlvágottak, prágai és magyar sonka, ezenkívül finom zsir, szalonna, hár, sajt, túró és többféle czikkeket pontos és szolid kiszolgálással mellett kaphatók.

Különösen ajánlom a fentti üzlettel kapcsolatos, itt egészen új és korszerű Endes Kálmán t. kir. körjegyző ur tejjgazdaságából beszerzett elsőrendű

Svájczer tehéntej-üzletemet,

mely mindennap kétszer reggel és este friss. Biztosítom t. vevőmet, hogy a tejet folyton frissen, tisztán jó minőségben, pontos kiméréssel és a leghozzávalóbb kiszolgálással fogom eszközölni. A tej üzletre évi és havi kiviteli bérletet nyitok, házhöz avagy az üzletből bármily mennyiségben kihordva, azonkívül az üzletben minden időtájban kapható nyáron jégbe hűtve is.

Bérletre jelentkezni lehet alólirottál az üzletben.

Becsés pártfogásukat kérve

maradtam kiváló tisztelettel

Ifj. B. Balla József.

2—3

tordai kir. törvényszék telekkönyvi íródjában 1897. évi július 2. d. e. 9 órára tüzetik ki, a mikor a fent körülírt ingatlanok a legtöbbet ígérőnek a kikiáltási áron alól is eladatnak.

Árverelni szándékozók tartoznak az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. t.-cz. 42 §-ban jelzett árfolyammal számított ovadékképes képes értékpapirban a kiküldött kezéhez az árverés megkezdése előtt letenni.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság. b. Tordán, 1897. április 26.

Dr. Bocz Vilmos, kir. törv. bíró.

Az ezredéves kiállításon
egyedül kitüntetett

BEOCSINI ROMÁN

és

PORTLAND CEMENT

kapható nagyban és kicsinyben

Ifj. KLEINHEMPEL KÁROLY

vas- és fűszer üzletében Tordán (főtér 32. szám.)

A brassói portland-cement-gyár

ajánlja legkitűnőbb

Portland-cementjét

felelősség mellett folyton egyenlő és teljesen megbízható minőségben, bármely vasuti állomáshoz szállítva, a

legolcsóbb árban.

Tordán kapható: FLACHBART KÁROLY
19—0 urnál, a hol

— Román-cement —

is mindig a legjobb minőségben található.